

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 5.

1. MARS 1936

8. ÅRGANG

Kari og Jens Fjelds arbeid.

Fra Jens og Kari Fjelds misjonsfelt er det ikke ofte vi hører noe og mange spør av og til om vi hører noe fra dem. De sender et lite brev av og til til «Rosten», men de er meget beskjedne i å omtale sin egen virksomhet.

Bror og soster Fjeld gjør et meget godt arbeide på misjonsfeltet. Vi har flere gange mottatt breve fra andre misjonærer som arbeider i deres nærhet og alltid er det med amerikanskelse av at Fjelds gjør en god innsats i misjonsfelts helle, men ikke alltid lett tjenesten. Hvis disse linjer kan bringe noen til å ta denne gren av arbeidet i Herrens vingård med i sin benn og også støtte våre kjære venner økonomisk, har de nådd hvad det er hensikten med dem.

Da br. Fjeld ved starten av «Misjons-Rosten» fikk en del ubehageligheter og helt uskyldig kom op i det, skulde det være enda sterre grunn til å gi ham en oppmuntring.

Misionær Fjeld er født i Bergen datoën kjenner vi ikke til. Fra først av gikk han inn i Frelesarsamme, ble utsendt som misjonær av den og arbeidet sammen med dem et par år.

Senere kom han sammen med misjonær Hagli og da Hagli på grunn av sin hustrus sykdom måtte reise tilbake til Amerika blev Fjeld oppfordret til å overta arbeidet på dette felt og det gjorde han. Siden da har fortsatt med arbeidet i Pai Hsiang i provinsen Hopei, Nord Kina.

Hans hustru er fra Nordre Odalen og utdannet som sykepleier. Hun hadde kall til å reise til

sjel er mere verd enn hele verden.» Ma Gud gi nåde til at vi alle blir av dem som samler verdier i himmelen.

De samler mange folk til sine møter og når de har sine stormøter, eller stevner som vi kaller dem, kommer folk langveis fra for å høre ordet. Bestandig har de besøkende misjonærer, som kommer til slike møter noe rosende til å si om virksomheten og det er åpen til alle Guds ord der.

For noen år siden bygget de nyt lokale og hele arbeidet er preget av det solide arbeide som må bare frukter.

Br. og str. Fjeld har helt siden de forlot Frelesarsamme stått helt fritt i tro til Gud for det økonomiske. Mange gange har det nok sett mørkt ut, men Herren har hjulpet. At han har maklet å utføre hvad de har gjort er uforståelig når vi ser hvor lite det ofte har kommet inn til dem.

En del venner i Oslo har en sastermisjon som holdes en gang i ukken i hjemmene. De har vært trofaste, og virksomme og har meget velsignede møter. Ellers er det ikke mange forsamlinger som har arbeidet for Fjelds misjonsvirksomhet. I Svelvik, Sarpsborg og noen få steder har de vært trofaste med i arbeidet og sent sine bidrag. Ma Gud velsignede dem.

Br. Christian Hansen, Oslo, stod som kasserer i noen år for Fjelds misjon. Nu er det br. K. Armo, Ski som er deres kasserer. Husk nu bror og suster Fjeld i benn og med midler.

Kassererens adresse er:

Byggmester K. Aarmo,

Ski st.

da vi stod sammen og ordet jeg forte ham å forråde
se nu hans våde.

—○—
Disiplene våkner — av soven omtumlet og Peter han griper det sverd ham ombundet hadde gjort ferdig og hengt ved sin lend for sig å verge mot ilgjerningsmann, svinger og hugger av Malkus's øre plutselig alle forsamlene fikk høre — Mesterens rest den var mild med befaling Peter stikk sverdet igjen uti balgen. Lægte han øret på ondskapens tjener vi kan ei fatte hvad dette forlener, Guddoms havs kjærlighet avspeilet han selv i sin dypest fornedenre stand.

—○—
Skaren nu drager med Jesus til staden tidlig i lysning frembryter dagen, der først går veien til Pontius Pilatus denne nu taler til mengden med patos som han der står i sin høie stand siger — jeg finner ingen skyld hos denne mann.

—○—
Så til Herodes i kongens borg Jesus vandrer med hjertesorg over den uret og synd han ser, vakten den spotter ham og ler, klædt i purpur kappe «av gjøn» er han dog Kongen — Guds egen sonn. Fredsflyrstens gang med forsoning ender Pilatus — Herodes blir etter venner.

Hilma Hermansens arbeid.

De syke skal pleies.

New Haven M. S.

12—1—36.

Til «Misjons-Røsten»!

Det blev ikke et ort til intet av alle de gode ord Herren talte, det blev altsammen opfylt.

Josv. 21. 45.

Disse ord har stått så for mig i flere dager. A hvor Herren har vært så god og trofast gjen nem alle disse år. Dette år, den 17. mai blir det 25 siden jeg første gang forlot Norge — med Afrika som mål. Herren har vært med og vi har fått skue Hans frelse. När vi nu ser de skarer som samles om Guds ord og som tror på Jesus og når vi tenker på de mange som har fått hjel til himlen renset i Jesu blod, da må vi uttrykte: A hvor Guds frelse er underbar! De svarte afrikane så bundet i mørke, hedenskap, synd, overtro og uvidenhett helt i gjennem sá er Jesu Kristi evangelium mektig til å løse båndene, sprede mørket og det blir liv, lykke og fred.

Juledag hadde vi fest og det var aldeles pakket og en hel masse som ikke fikk plass. Omrent 700 kan pakkes inn; men da er det nesten ikke til å få snudd sig. Det var godt å tale til folket, og enda det var slik masse folk så

var de meget stille. Efter møtet på ettermiddagen så var der bevertning og I skulde nok haft interesse av å se hvordan det foregår. To kuer var slaktet og kokt — hvert eneste gran. Dertil blev 2 a 3 sekker maismel kokt til grist. Folket satt i flokkevis rundt om i gresset og så fikk de maten i store fat og boljer. Hver flokk spiste sammen. Det er jo en umuligighet å ha tallerkener, kniver og skjeer til en slik masse. Det blir bare for evangelistene og de større blandt folket det. De spiser ved et bord i skolehuset.

Det har vært megen tørke i år, og på grunn av det, lite mat blandt folket og mange hungrer, så det var godt å se så mange få et godt mål mat og få spise sig mette.

Imorgen skal det være bryllup her. En sonn av evangelisten her på hovedstasjonen skal gifte sig. Det er begge troende. Det er hellig å se de unge gifte sig på kristelig vis, det er ganske anderledes enn hedningene som bare «ar en pike under en hel del hedenske seremonier.

Vi er så takknemlige til Herren for alle som vandler i hans lys. Men å hvor vi lenges etter en gjennemgripende vekkelse! Det synes å være så hårdt for de ufrøste her å komme igjennem til virkelig frelse. Makten og myndighetene i himmelrummet synes å ha veldig makt i denne tid. Men Gud er mektig, allmektig. Han kan gjøre noe nytt. Vekkelse, frelse, åndslyde, seier og rede for Jesu komme det er hvad vi vil

Forts. 4. side.

Jesu lidelse og seier.

Herre vår Frelses giv oss i nåde at din forordning må leve og ráde i hver en menighet her på vår jord som sig bekjenne å følge ditt ord, det som du gav oss ved ånden og ordet da du var samlet med dine ved bordet i denne salen med benker og hynder verdens forlösningsverk, hjertet ditt tyngder likevel kunde du lovsangen sygne ja vi kan høre hvor tonene gynge, i nattens stillhet når slekten den hviler ser vi dig sammen med dine du iles frem over Kedron til Getsemane hvor du dig boier i angst på kne.

—○—

Disiplene sover medens du våker, beder og kjemper for slekten alene i dette ditt verk kan ingen dig tjene, striden var hård da mot synden du stred og fra ditt legem kom blodige sved, himmel og jord fikk høre dig stille sige til Faderen «skje kun din vilje».

—○—

Plutselig høres der stemmer fra vaken, som nu med Judas er ute i natten i teten, av hoben i fakkelskinn ser vi han kysser den lidendes kinn, dette er tegnet jeg gav som i høre

Se ham nu der under siste akt stadiig han vandler med Gud i pakt. Folkehoben ja barn og kvinner taler han til medens tårene rinner, gred ei for mig — men for eder selv da gjør i det som blir eders vel.

—○—
Men betrakt ham — hvad er det som hender se ham nu under korstreet segner, som han har båret på ryggen så blodig hele veien han vandret tålmodig. Straks ifra mengden en ung mann iles hen til ham der og sin hånd han giver tager hans kors og bærer det etter tvunget av vaken — om mannen emn nekter.

—○—
Nu er de fremme på kullens top se hvordan korset nu reises op, etter at ham de lagde ned av menneskelig følelse soldaten ei vet, slåes nagler der gjennemtrenger fagreste fottet — velsignede hender.

—○—
Sku ham nu der på korsets stam det er Guds eget offerlam. Synden han sonet med tornekronet panne fullforte verket — for oss å annamme roper han ut — med fylde og kraft Frelesverket — «det er fullbragt».

Arendal, februar 1936.

Nils Blom-Bakke.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens
tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommen hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.
Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løsaaig 20 øre,
kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år.
Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr.
år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonene.
Adresseforandringer, skriftlig opspørrelse
og betalinger skjer til ovenstående adr.

Hjem for å hvile.

I forrige nr. skrev br. J. Jarnæs angående syster Hilda Wergedals hjemreise og minnet venner om saken. Vi vil også gjerne få legge inn et lite ord i sakens anledning og minne om dette enda en gang.

Syster Wergedal er av de stille i landet når det gjelder sin egen person. Hun er, som br. Svend.berg uttalte engang, en sliter når det gjelder å bringe evangeliet ut til distriktsene og i arbeidet på misjonsstasjonen, men angående sine egne personlige behov er hun helt stolt, ser det ut for.

Vår tid er ikke noen særlig god tid for åndens menn og kvinner, som er av den sort. Nu er det ofte slik at den som kan skrike mest og være mest fremme, får mest. Det er dog godt at Gud både herer og ser, og de som går til ham med sine behov kommer ikke på skam.

Det vilde være meget vunnet i Guds rike om det var brødre og syster som likt de forrige hellige kunde høre når Gud talte og minnet om sin vilje.

Hjelp nu sosteren hjem til en vel trengt hvile etter 7 års arbeide. Belopene sendes til Jens Jarnæs, Passekak p. a. Sandsvær.

R. d.

Misjonsbilen.

Til misjonsbil til Berger Johnsen er videre inntekket:

S. Johnsen, Reipå	kr. 6.00
M. L-R	> 10.00
Petra Hoidal, Molde	> 10.00
Fra en ubenævt	> 5.00
Gunhild Krafoss, Moss	> 5.00
H. Larsen, Holmsbu	> 10.00
E. S. Drammen	> 10.00
Gjertrud Erstad, Bergen	> 20.00

Tilsammen kr. 76.00
For inntekket > 160.00

Ialt inntekket kr. 236.00
På broderens vegne hjertelig takk. — Vi trenger enda meget for å få bilen. Det er mange krav og meget som skal støttes i vår tid, men de forskjellige venner har jo sine misjonærer som de føler sig særlig forpliktet overfor og enhver gi etter som han setter sig fore. Et det ikke en av våre leserer som ha litt god råd og føler sig minnet om å støtte br. Johnsen. Send et godt beisep og

Herren vil sikkert velsigne. Br. Johnsen trenger penger til arbeidet også.

• To sestre.

Fra Paradis brynhus, Bergen, har vi mottatt kr. 10.— fra «to sestre» uten at det er oppgitt hvad de skal brukes til. Vær så snild å oppgi hvad det er til.

Hvilchjem for misjonærer.

Noe som trenges i hoi grad er et hvilehjem for misjonærerne som kommer hjem etter slitsomme ophold på misjonsmarken. Ofte står den ensomme og når de kommer hjem er de henvist til å klare sig så godt de kan. Vi skal imidlertid komme tilbake til dette senere, om vi lever og Gud vil.

Dette nr. utkommer

i ca. 100 eksemplarer mere enn sistas nr. i 1935. Det er jo en god okning, men vi burde ha mange flere. Des flere abonnenter vi får jo bedre kan bladet bli — og flere og flere slutter seg til de aktive misjonsarbeiderne rekker.

Forsok å tegn — om ikke mer enn 1 abonnement i mars.

Nye abonnenter kan få bladet fra 1. januar enda.

Bed for Misjons-Røsten

Fjelds arbeidsfelt.

Klisjeen av str. Fjeld er dessverre kommet bort for oss og vi fikk bare br. Fjelds foto i artikelen.

Der er en tid til alt.

Predikeren 3, 18.

Skriften sier oss tydelig at det er tid til alt så om vi vil la oss lede i alt av Gud så skal vi få bedre tid til det som hører Guds rike til. Søker vi først Guds rike og hans rettferdighet så skal han gi oss alt det andre i tilgift. Har så ofte lagt merke til mange som tar saken så feil. De mener det ofte så godt, men har ikke forstått til å gjennomføre det de ønsker. Når de kommer sjanen til motet og det ikke er noen tilstørende predikant som skal tale f. eks., la det da bli anvendt mer tid til bønn enn til sang og tale. Det er intet som kan erstatte bonnen. Tale og sang blir så klanglos om det ikke hviler på et underlag av bonn. Nei, det blir bare hult, trettende og fattig alt om ikke Gud får salvet det. Jesus sa: «Bed og du skal få». Hvis vi får stå under oljehornet blir det godt. Der salves det både prest, profet og konge, da blir det herlig å frembare vidnesbyrd som Gud legger ri hjertet. Det blir ikke trettende da nei. Tiden iles så fort og vi får noget med oss hjem som blir til hjelpe i dagens mangehåndige gjøremål. Det er mange steder det holder på å tolke inn nettopp fordi det er for like bønn, og for meget sang og tale. Der tales for å få tiden til å gå. Men aldri går tiden så smått som nettopp da. Hvor deilig det er når Gud får lede og alle får anledning til å frembare sitt vidnesbyrd, så det ikke er de samme som vidner stadig. Ja, det er nok alles erfaring at det er ikke ordentlig det kammer an på. Nei, «Tenk om alle var så forstandige at de gikk ned når de ikke hadde mere å si», sa predikanten.

bonnen fikk større plass i forsamlingslivet vilde mange ting som er kommet i ulage snart bli rettet på igjen. Det er med sorg vi ser hvordan stillingen er på mange plasser idag. Det er mange som spør: Hvad kan det gjøres? Om jeg skulde gi mitt personlige svar, ville det bli: Slutt med meget av preket og begynn å bed, og de skal snart se foranring til det bedre.

H. Moger.

Slutt når du ikke har mere å si! En predikant satt en dag og høre på en liten gutt som steg opp på en stol for å preke. Hans preken var meget kort: «Jesus er snild, og djævelen er stem! Så må jeg visst gå ned, for jeg har ikke mere å si.»

«Tenk om alle var så forstandige at de vise fanger sjeler». Om vi flere innrettet oss etter Guds ord vilde vi se større ting skje. Om

En stille stund med Jesus.

• Når stormens bølger bruser og striden blir for het, når det omkring dig suser av hat og bitterhet, — en stille stund med Jesus, og himlens rene fred, den fred som han kun gir deg i hjertet senkes ned.

Når urettferdigheten på jord far overhånd og kjønner kjærligheten som luet i din ånd — en stille stund med Jesus, den bitre frost må fly, da oses ut i hjertet Guds kjærlighet påny.

Når du av dine venner blir hell til sidesatt, og når med sorg du kjenner dig ensom og forlatt, — en stille stund med Jesus, din ensomhet, ditt savn, du bytter med hans samfund og glemmer i hans savn.

Når du på pilgrimsferden blir mottos, trett og svak, Når trengslene i verden tar litt for hårde tak, — en stille stund med Jesus, og stammens rike saft vil strømme ut i grenen med Hellig Andens kraft.

Når tunge, triste tanker forjager gledens smil, og hjertet heftig banker i nød, i sorg og toil, — en stille stund med Jesus, å hvilken salig freyd, ditt hjertesukk forvandles til gledens tonsangsfreyd.

S.

Jødefolket

har nedover gjennem tidene vært gjenstand for mange usannferdige beskyldninger. I Kanada er det nu vedtatt en lov som gjør det strafbart å sprede slike legnaktige rykter om jødene. Bladet «The Canadian Nationalist» er således forbudt utgitt fordi det disket op med falske påstande angående jødefolket. Er det ikke flere land som trenger en slik lov. Leser vi i et bytteblad.

73-årig misjonær

reiser ut pånytt! Den svenske Indiamisjonær fra Peterson som det siste år har vært hjemme i Sverige på ferie, er i disse dager reist ut igjen — for fjerde gang. Fruen er 73 år, men synes å være like frisk, både åndelig og lemmig som alltid. — I 33 år har hun virket i India.

Til de frie venner

II.

«Dette er hvad Herren befalte og sagt: Ta av eders er en gave til Hem. Enhver som er villig i sitt tilskjede, skal bringe gaven til Hem. Gull og sølv og koppen (2. Mos. 35, 4, 5; og v. 20.)

Det er interessant å se av divers hvor spontant folket svært med sine gaver på oppfordring til å gi til reisning av tabernacle.

— Enhver hvis hjerte førted til — Altså: Frivillig, men brukte ikke friheten til å slippe gi. Det var for dem en hjertelet og gav med glede.

Så bør det også være når gjelder å gi til reisning av ny lokale i Stavanger. Tenker en behovet av dette lokale, og dervedsige det kan bli til mange villfarne sjeler blir dette en hjertesak for oss.

Br. Ottesen forteller i et muntrunt brev at predikante med «millionaren» som nr. 1, allerede begynt å sende sine føre.

Deres tid var satt fra 15. februar og dersom ingen av de har forsøkt sig på grunn av «hjertefeil» så har alle nu sent sin gave.

Imidlertid gjelder det at al blir med. Er der noen som av eller annen grunn ikke har få ordnet det til den bestemte ti har de fremdeles anledning til bli med.

Nu kommer starttiden for eldstebrodrene, menighetstjenerne og kasserere fra 1—15. mars. Her appelleres ikke bare til de som kan gi av sin overflod, men også til dem som i likhet med en kan må gi av det de selv trengt til sitt eget livsophold.

Det har nu vist sig å være hjertesak for predikantene og de vil sikkert også være det for ledende innen venneflokkene — menighetstjenerne.

La nu femmerne hurtigst mulig bringes til posthuset og tak Gud at du får være med i å reise et evangeliehus i Stavanger mens han gjør det.

Har noen hjerte for mer enn fem kroner så bare send det til Herrens navn. Det vil sikkert god rente. Gud elsker en glad gi ver.

15. mars er starttiden for sang og musikkvennene. Ha det i erindring. Er det nødvendig å span og fornekte seg selv så det svir, så begynn idag, så kan sikkert femmerne på dagen strømme inn under full musikk.

Husk adressen: O. Ottesen, Tr. fikkgt. 9, Stavanger.

Math. Steve.

Vi fikk forliten plass forrige gang til å si noe om innsamlingen men vil nu benytte anledningen til å anbefale den på det beste. Det er ganske sikkert mange av de frivillige som vil hjelpe til med å få til rett lokale i Stavanger.

Efter hvad vi kan forstå er det almindelig mest småkårsfolk som gir sine bidrag. Nu må også dem som har bedre råd gi — og stans ikke ved femmerne, men la det bli et større beløp.

Red.

I rum syke lå et helt retter til henn des det sa hun fra foten den and Kjotet sees. Sp på Jesu til a forst v hvad du Gut kan vi har n «Jeg vil

Det daglige liv på en misjonsstasjon.

Brev fra Gunhild Gundersen.

Kjære misjonsvenner. Fred!

Det er nu lenge siden jeg sendte en hilsen fra Yütze Hsien. Syntes alltid at jeg har så lite å berette. Men når jeg begynte å tenke på Herrens trofasthet i det året som er gått, så har vi grunn til åprise ham for hans godhet mot oss, både til legem og sjel. Og jeg vet han vil ikke svikte i det år som nu er gått inn, for han er igår og idag og til evig tid den samme.

Selv om vi ikke kan fortelle om store seire, så har Gud arbeidt på sin egen måte. Det er jo ikke alltid at vi får se frukt, men vi sår og Gud alene gir vekst. Må vi alltid være tro hvor Gud har satt oss. Det er nødvendig. Mange ganger er det ikke så lett å gjøre misjonsarbeide. Det er mange kamper å gå gjennom og prevelser og skuffelser møter oss. Da er det godt å ha en venn som alltid står med, og som vi kan gå hen til, for å få nåde og hjelp i rette tid. Priset være hans hellige navn.

Det er nu allerede to måneder siden str. Ruth forlot oss her i Yütze. Da hun først talte om å reise fordi hun skulle gifte sig, var jeg slett ikke villig til å vare her alene. Men Gud gjorde mitt hjerte stille for det, og da ble gjenlig og jeg fikk seier over det. Jeg må si: Herren har vært min del. Han har opplyft alt, så jeg har ikke lengtet en dag, men har fått lov å gjøre det lille jeg kan for ham.

Har just hatt et tilfelle som viser hans utgrundelige nåde og kjærighet, som han bruker for å frelse. Her er en kvinne som hadde hørt evangeliet og hatt anledning til å omvende seg, men har alltid stått Gud imot. Så en dag mens hun var i sitt arbeide på en fabrikk her, brast det et damprø og hun blir fryktelig forbrent. Vi gikk dit og bad for henne, da hennes mor som er en kristen, sendte bud etter oss. Men der var så hårdt å se, så jeg spurte de andre da vi gikk hjem hva der var iveren der. Jeg kjente nemlig ikke til noget. Så sa de: Hun har aldri hatt bruk for evangeliet. Vi gikk der et par ganger og så til henne, men da de sa, at de tilbød avguder sluttet vi å gå. Men en dag ble jeg minnet om å gå dit og jeg fikk da syn for at de tilbød avguder.

I rummet ved siden av hvor den syke lå brente rekelse og det var et helt bord dekket med alle slags retter for avgudene. Jeg gikk inn til henne og spurte henne hvorledes det stod til. «Bare smerte», sa hun. Hun var jo bare et sår fra høften til tærne på den ene foten og fra kneet til tærne på den andre og så den ene armen. Kjøttet falt av så benene kunde sees. Spurte så om hun vilde tro på Jesus eller ikke. Han er mektig til å frelse dig, men du må først være villig til å ta ut alt hvad du har i rummet ved siden. God kan ikke høre vår bønn når vi har noget ved siden av ham. «Jeg vil tro», sa hun. «Er du vil-

Lang tjeneste i misjonsarbeidet.

Chrisie og Parley Gulbrandsen.

En av de første misjonærer som reiste ut på misjonsfelten etter den store åndsutsygdelen i 1907 var Parley Gulbrandsen. Han reiste ut første gang i «Den norske alliancemisjons» tjeneste 1910. I 1915 blev han antatt som misjonær i Kina for «Norges frie evangeliske hedningsemisjon» og sammen med sin bror Henry Gulbrandsen optok han arbeidet i Tsjeli provins og påbegynte arbeidet på misjonsstasjonen Sin-Pao-An. Her har han siden virket til stor velsignelse. Mange er blitt frelest og døpt der og mange er også blitt døpte i den Heilige And. I fjor blev 27 stykker døpt og tillagt menigheten der. De fikk også nye lokaler på to av sine utposter ifjor og det er en meget god virksomhet som drives der.

Nu er det meningen at br. og str. Gulbrandsen skal komme hjem for å hvile og samle krefter til nye kampe i Herrens tjeneste. De vil sikkert bli mottatt med åpne arme og hjarter av sine mange venner.

Som kjent tilhører de Filadelfiamentiene i Oslo. Kasserer er Rolf Engebretsen, Thurveien 1, Ullevål Haveby, Oslo, som med glede vil motta bidrag til hjemreisen.

Norges Finnemisjons selskap

har skiftet formann. Sogneprest N. Hornemann, som har vært formann siden 1926, og som dessuten var formann i Norsk Finnemisjon fra 1917 til de to finnemisjoner blev slått sammen i 1925, har farsagt sig gjenvælg. Han er nu nærmere 74 år. I hans sted er sogneprest Sigurd Berg valgt til formann. Han har tidligere i flere år vært generalsekretær i Norges Finnemisjons-selskap.

Hun gikk seirende herfra, lovpisende Gud for den herlige frelse som hun så rikelig fikk erfare holdt både i liv og død.

Som nevnt hadde hun et skrepelig ligeme. Hun hadde aldri kunnet sette sine ben under sig. Men Gud hadde gitt henne en kjærlig og god soster, som pleiet henne med rorende emhet; og han som kjener alt, vil gi enhver igjen etter hans gjerning. Hvad I har gjort mot en av disse mine minste, det har I gjort mot mig.»

Vi takker Gud for hva han ga oss gjennom Jennys liv og eksempel. «Den rettferdiges ihukomse er til velsignelse.»

Demande Eilersten.

På reise i U. S. A.

Blandt forkomne nordmenn og svensker. — Indianere, gruearbeidere og sjømenn.

Minneapolis 8/2 1936.

Elskede misjonsvenner!

Det er nu en tid siden vi skrev. Tiden går så fort. Vi syntes ti den gikk fort i Kina, men det er likeden her. I San Fransisko besøkte vi flere gange redningsmisjonen der. Det var isannahet et sorgelig syn, hele skarer av fordrukne og forkomne mennesker. De fleste av dem var svenske og norske.

Vi fikk be til Gud med endel av dem. De blev så glade da de fikk høre at vi var norske. Flere kom frem og vilde hilse og alle skulde de fortelle sitt sorgelige livs historie. Vi formante dem alle til å soke Jesus.

I disse store kystbyer drives der redningsmisjon overalt.

Julen tilbragte vi i Seattle, der gjøres det også et stort arbeide blandt de forkomne. Julaften gikk disse stakler og ventet: «Vi skal få lutefisk og poteter idag, og kaffe etterpå.» sa dem. Kl. 4 åpnedes dorene og inn strømmet omkring fem hundre stakler.

Vi synes ikke det er stort julestemning her, regnet siler ned, og det har det gjort natt og dag i lengre tid.

Så reiste vi til en by som heter Salem. Hadde noen meter der, og hvor Gud velsignet. Flere syke kom frem og ble salvet. En kvinne som kom frem ville bli frelst, og samtidig blev hun salvet for eksem. Hun blev både frelst og helbredet.

All ere til Jesus

Her traff vi også en gammel norsk syster ved navn «mor Dunrud». Hun kom fra en by som heter Mollala. Og hadde med sig et spann med lutefisk og et stort stykke hjemmekflesk.

Mor Dunrud har en farm der i Mollala og en enke og har hatt fjorten barn. Gamle mor er ikke moderne hverken hvad barneantall eller klesdrakt angår, men o for en dyrebar sjel hun er. Hun er ikke mor bare for sine barn, men også en «mor i Israel»; det er vidnesbyrdet hun alltid får. Vi bodde hos forstanderen for formålingen her i Salem. Og her gikk gamle mor og stelt og kokte, da broder J.s hustru er syk og er på et asyl.

Broder J. har vært i Kina, men på grunn av disse familieforhold har han måttet være hjemme.

Vi spurte ham en dag: «Hvorfor er dine sine så røde?»

«Å», sa han, «jeg har gråt så mye, det er bare Gud som vet om all min sorg.»

Tenk så megen sorg og ned der er i denne verden.

Så tok vi avskjed med dem alle, også med vår kjære mor Dunrud. Vi ga hverandre mange gode ord og ønsker.

Vi var også i Portland og hadde møter blandt de norske der. Hadde også møte blandt noe som kaller sig «Nasarene» og et misjonsmøte i «Det firkantede evangeliums tempel.»

Portland er også hovedstad for Den Apostoliske troesmisjon. — Deres sterke forkynelse er det «andet nådeverk», helliggjørelsen. En bror vi bodde hos i Turdock fortalte:

«Vi skulle reise til Seattle på en liten ferietur og tolte familien med. Sent på kvelden kom vi inn på Apostoliske troesmisjon i Portland og spurte å få bo der for natten? En bror spurte: «Trov du på det annet nådeverk?» «Ja», svarte broderen. Men etter en samtale frem og tilbake fikk han den beskjed: «Vi trov det ikke likt, så her får du ikke være inatt.» Og så måtte vi gå ut i marke natten. Da begynte en av småguttene og gråte og sa: «Hvad slags kristne er dette da, pappa?»

I Seattle i Ballard var det en herlig forsamlings. Det er over tretti år siden de begynte møter der. Du vi hadde talt der i over en uke og var bestemt på å reise videre, kom en av brodrene og spurte om vi vilde holde en rekke møter, som vi etter endel overveilelse sa ja til. Og Gud var isannahet i vår midte.

Nytårsaften var vi et sted som heter Port-Angles, det er fire timers bilreise fra Seattle. Vi bodde hos en svensk syster, hun var enke og var en riktig troesjel. Hun opmuntret oss stadig til å tro Gud. Først hadde vi møte på vennenes lokale, og da kl. var halvlevere om kveldens skulde vi kjøre ti engelske mil inn i tykke skogen og ha møte blant indiannerne. Jeg sa: «Hvad tid kommer de til å slutte da?»

«Å slik omkring tretiden imorgen tidlig.»

«Kjære syster,» sa jeg, «vi orker ikke dette.»

«Ha tro til Gud,» sa hun. «Jeg er mange gange så trett, men jeg går på i tro og Gud styrker underbart.»

Så bar det avsted med oss. Da vi kom frem satt indianerne rundt veggene i lokalen sitt og ventet på oss. Har aldri vært inne i et så rart lokale noen gang. Det var ingen benker, bare veggene. Oppen ved den ene veggene stod likesom inne i en uthulning og stort hvitmalte kors med en masse stearinlys på, og ellers brant det stearinlys her og der. Et bord stod der med en hel del bjeller på, det hele virket nesten litt spøkessaktig.

De bruker ingen sangbok, men dikter og synger og slår i bjelle-ne på en gang.

Hvor hjertelige de var da vi kom.

«Nu kommer de hvite misjonærne,» sa de. Vi talte til dem, fortalte litt fra Kina og fortalte hvor vi alle gledet oss over Jesu snare gjennomst. Og da de horte om Jesu gjennomst strålte deres rødgule ansikter med frys.

Ja det skal bli herlig å møtes en dag med alle folkeslag.

Så reiste vi tilbake til Seattle, hvor vi hadde endel møter til.

Vi hadde møte i en stor kirke, Assembly of God. Midt i møtet kom et veldig tordenvær med store hagl som slo i rutene så vi måtte slutte å tale til uværet var over. Det var et underbart møte Gud gav oss og etter møtet kom omkring tyve menn og kvinner op til platformen. Alle vilde fremstil-

le sig for Gud, rede og villige til å gå hvor Gud kalte dem.

Så hadde vi mette blandt Filippinerne. Dem minnet oss sterkt om kineserne. Hvor glade de blev da vi kom. Jeg kjerner meg spesielt dræget til de farvede menneskeraser, til å vidne for dem om vår dyrebare Jesus, som de har likest stor rett til som oss.

Sist lerdag vi i Seattle blev vi spurt om vi vilde tale i den Lutherske sjømannsmisjon. Der samles sjøfolk, tømmerhugere og minearbeidere. Vi svarte: «Er de gullgravere disse minearbeidere?» Jeg fikk til svar: «Finne de noe gull så selvfølgelig tar det.»

Motet begynte og omkring hundrede menn satt der. Brune, varbede sjøluker og andre, eldre og yngre. Noen satt med ryggen til oss og leste aviser. Vi talte om: «Du må fødes påny!» Vi sa: «Menneskefeie drages til det som er nyt, bare det er noe nyt. — Hvorfor sitter du der og les aviser? Det er ikke fordi du tenker det kunne være noe nyt? Her er det noe som er evig nyt, live i Gud o. s. v.»

Efter motet viste pastoren oss omkring. «Se her har vi vårt eget postkontor,» sa han. Vi så en masse norsk post i hyllene. «Ja,» sa han, «Det er til sjøfolkene, post som de får når de kommer i land.»

Ja sa: «Det er naturligvis fra mor og sesken og kjæresten?»

«Ja det er det sikkert,» sa han. Han fortalte om sin omverndelse, og han så så glad og lykkelig ut. På en vegne heng billedet av Luther, og på en annen et billede av Melangton og over plattformen et stort billede av den synkende Peter og Jesus.

Tilslutt tusen hilsener til kje-re venner.

Signe Pedersen og Inga Johnsen.

Hilma Hermansens arbeid.

Forts. fra 1. side.
og Herren har lovet at vi kan få til ham. Be om hvad vi vil til hans ære.

Ta tid til å be. Du sjele kan hjelpe i bonn.

Hjertelig hilsen eders i Jesu forbundne

Hilma Hermansen.

SPREDTE FELTER

Fra Gunhild Gundersons kasserer.

Bråvirk i Staboo.

Til Misjons-Røsten!
Fikk just brev fra Gunhild Gunderson og fikk da lyst til å gjøre et utdrag av to breve, om de vil ta dem inn.

Hun synes bestandig hun har så lite å skrive om, men vi som interesser oss for hedningemisjonen synes jo om å høre om det daglige liv som de fører og deres kampe, seire, sorger og glede.

Hun er jo meget optatt selvfolgelig, da hun nu står alene. Den sørster som var der, er reist og da blir jo tiden knapp.

Jeg sendte endel spørsmål til henne som hun nu har besvart. Endel av dem skal jeg nu nevne

Angående arbeidshjelp skriver jeg som tidligere sende eder kvit-

hen: «Jeg har bedt meget til Gud om å sende en riktig evangelist som er drevet av Guds ånd. Vi har jo flere arbeidere som går ut i landsbyene med evangeliet — en av dem sendte jeg på bibelskole i Peiping. Han kommer tilbake når og håper han har fått hjelpe så han kan være til velsignelse her.»

De mannlige arbeidere går jo ut i de forskjellige landsbyer hver dag, og vi kvinner også, men vi kan bedre komme inn i hjemmena. Nu har vi det stille da det kinesiske nyttår feires på denne tid, og da er det travelt og brakket, og de kommer ikke på møter. Vi har kvinnemøter onsdag på stasjonen og fredag i gatekapellet. Søndag formiddag for troende og sondagskole kl. 9. En kineser har den, men nu skal jeg også gå der.

Vi går ut hver ettermiddag og besøker landsbyer, eller de kristne, og er meget på sykeseksos, og mange som vi har bedt for er blitt helbreddet.

Skulle ønske dere kunde følge med mig 1 måned i timelige gjør-remål og åndelig kamp. Det er nesten umulig å skrive om det for det er så meget forskjellig som kommer i vår vei hermede. — Så vi trenger forbun, at Gud må gi kraft til legem og sjel. Vi trenger alt, kjærlighet, tålmodighet og mot til å gå på. Bed for Kiña.»

Hilsen
Lenore Johnsen.

Fra Berger Johnsen kasserer.

Til

«Misjons-Røstens» misjonsvennen
Av brev fra misjoner Berger N. Johnsen, Argentina, av 16/12 f. å.

hittetset:

Nu er her 2 hovdinger som er kommet 300 kilometer for å få meg med sig. 3 hovdinger blev igjen halvveis og overhovedingen Tamajark vilde ha kommet, men fortet holdt ikke ut.

Masser av hovdinger og skarer av indianere venter på oss derude ved Pilcomaya i Santa Victoria, Monte Carmacho. Skal disse få evangeliet? Det er disse som vi så for 2 år siden. Alt står åpent — isannhet en åpen der. Matte Gud gi midler så vi kunne gå på.

Vi trenger en liten Fordbil til 3 personer for å komme rundt til indianerne. Ja, måtte Gud hjelpe oss. Men tro Gud vil jeg skal avsted fremdeles på hesterygg. Det er slitsomt og ondt og så mange sjeler som venter og er åpne til å ta imot alt Guds råd. Jeg arbeider hårdt på motelokatet som blir godt og stort. Må Gud hjelpe oss å få det ferdig, er vårt store begejser. Det har jo gått godt til da-to om en litt smått somme tider på grunn av mangel på midler.

Som fremgår av forannevnte brev trengs der fremdeles midler til å få misjansatsjonen ferdig og ellers hjelpe samt midler til en bil, som jeg på det varmeste vil legge på misjonsvennenes hjerte.

Det var særdeles opmuntrende når jeg for få dage siden mottok et pengebeløp fra en ubenavnet sørster. Gud velsigne og lønne dig derfor sørster!

Da jeg har det faste håp at mange vil være med å hjelpe her takker jeg på forhånd derfor og lønnen skal ikke utebliv.

For det der innkommer skal jeg som tidligere sende eder kvit-

Troende venner!

Besøk BANK-KAFÉEN, Ploengt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo, God middag.
Kaffe og smørbrød.
Rimelige priser.

tering samt ved kvartalsutstilling krittver i «Korsets Seier», «Misjons-Røsten» og «Misjonsrøsten».

Bedste hilsen
H. H. Sønstebo,
misjonskasserer
Oterholt p. a., Bo, Telemark.

*

Som leserne av «Misjons-Røsten» kjenner til er vi kommet her. Sonstebø i forkjøpet med oppfordring til å hjelpe Berger Johnsen til å få misjonsbil. Det er jo bare gledeleg, at flere har fått det samme. Det opmuntrer oss til å tro at vi er i ånden og i Guds vilje.

Midler vil nok ganske sikkert komme inn både til bil og mere nu, når det blir flere til å minne om saken.

R e d.

Brevikbotn.

De har hatt gode møter blant de frie venner i Brevikbotn, skrives det til oss. De har hatt besøk av misjoner Inga Killie som har arbeidet på Madagaskar i den lutherske misjon der. Gud bruker henne til velsignelse og har gitt henne stort lys i ordet. Hun er brennende for sjæles frelse.

For en tid siden lot hun sig døpe. Hun er også dopt i Indien så hun måtte bryte med sine gamle forbindelser.

Br. Ellertsen er nu antagelig kommet dit. De ventet ham og meningen var at han skulle stanse der en tid. Det er jo tiden for fiske nu og mange tilreisende er der og flere ventes.

Moss.

Br. Kaspar og hustru har vært i Logen en uke og det hadde vært riktig gode møter.

Fra Göteborg, Sverige.

Guds fred og velsignelse!

Vi er kalt til å eie denne fred og velsignelse. Pris skjøn hans navn for det! Det er dyrebart å tilhøre ham idag og være bevart i denne dyrebare frelse som han vant for oss på Golgata, ære våre hans navn. Alt som hører til liv og gudsfrukt har hans gudommelige makt skjenket oss, så vi har rikdommer å ta ut.

Men Herren få føre oss ut på grønneenger og marker så vi kan stå ferdige når han snart kommer for å hente sin blodkjøpte skare.

Vi har hatt en herlig tid i Kungsgatan 22. Være kjære brodre Kjellås og Gamst fra Norge har vært her og forkjent det glade budskapet om han som formår å løfte op og frelse fra synd og urenhet.

Må Gud velsigne dem i den gjerning som han har kalt dem til, å svinge det tveegeggede sverd som han har lagt i deres hender, så syndere må falle ved korsets fot og motta frelse og forløsning gjennem Lammetts blod.

Vil også frembere en hilsen til redaksjonen og de brødre som arbeider med bladet. Må Gud velsigne, hjelpe og lede i alt. Ham tilkommer aren for alt.

J. O. Strøm.

FRA LESEKRETSEN

Takk for Misjons-Røsten, den styrker de helliges samfund. Tak for innsamlingen til br. Johnsen. Det var kjært å lese hans siste brev med seiersjubel i etter de mange slitsomme år. «For Gud er ingenting umulig.» La oss stå hverandre bi i bonn. Det var også kjært å se en hilsen fra str. Brein, Moss. Hennes mann viste mig til barneretten hos Gud for 30 år siden og det har holdt til idag. Priset varer Gud for all sin nåde!

Jesus Kristus er igår og idag den samme. Ja til evig tid.»

Hilsen
Str. M. L.-R.

Sender kr. 10.00 til Berger Johnsons bil og ber dere vennligst om å overbringe det med hilsen.

Petra Høidal.

Hjertelig takk for «Misjons-Røsten» som jeg får regelmessig. Den er til stor velsignelse og glede for mig. Sender kontingenten for år — kr. 4.00 — samtidig kr. 5.00 til misjonsbilen til Berger Johnsen.

Fra en sørster i Herren som hviler på forsoningers grunn. Allt er til Jesus, min gjenleser.

Kvitteringer.

Til Gunhild Gunderson, China. Redegjørelse for inntekten midt i 1935 til Gunhild Gunderson, som virker på Schreders stasjon i Shansi.

Fra en sørster kr. 10.00
Fra en sørster i Arendal » 5.00
Misjonsvenner, Betania, Arendal » 50.00
Vennenes misjonsposer » 36.00

Innkommet ved fest og våre mis.mester » 90.00
Innk. ved mis.mester fra 14. sept. til desbr. » 52.70

Gud velsigne hver enkelt girer. Hebr. 6. 10.

Lenore Johnsen, Bråvik, Staboo.

B. og G. Finstrøms, India. Mottatt bidrag til Gunhild og Ben. Finstrøm, India:

H. Berge, Lunde kr. 10.00
Venner i Kviteseid » 10.00

kr. 20.00
Kviteseid, Telemark 18/2 1936.

Gunhild Bentsen.

Bøker.

Følgende bøker kan bestilles i «Misjons-Røstens» ekspedisjon, Sarpsborg:

Jordens ytterste ender av G. Nyseter. En misjonsbok av de skjeldene. Den er på ca. 200 sider og rikt illustrert. Pris heftet kr. 2.75 og innb. kr. 4.00. Porto 25

Rygg: Johan Gunderson. Stortelnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Ellertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly. Svelvik: Ragnvald Volden.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen. Setre, Hurum: Gudrun Svensrud.

Toft, Hurum: M. Roås.

Tjome: P. Johansen, Mägeroy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Mojer.

De norske misjonærer i China som en tid før jul måtte forlate sine stasjoner på grunn av de russiske, de er nu vendt tilbake, meddeler generalsekretær Amdahl. Det gjaldt som man vil huake misjonærerne dr. Wisleff-Nilsen med familie og pastor Eggem med familie samt etpar kvinnelige misjonærer.

NUMMER 6.

India fo

Man chib...
Kjære misjonavener!
Salminster sier:
Syng for Herren, navn, forkynn fra din
hånd, frelse. Fortell historiene hans are, bla
folkenes hans understøtter han over, alle
folkene guder er i Herren har gjort ninen

Hvor underbart alt Gud er og fulkommen sant, det ved dette livets ord forteller nedstillingen hans are også sant at folkenes intet. Det er nettop det trykk. Men allikevel er den som ikke ser deres gjetethet, men ser i dem noe tror skal bringe dem evig

En dag kom våre to evangelister og fortalte folkene i en landsby vi var, hadde fortalt den hadde tatt en av deres staver. Vi hadde et godt møte i den landsbyen hvis deres avgud var blitt var det nok en av deres folk som hadde kastet det at han hadde hert om Je

Igår så vi et forfall gudstempel og der var også avguder, som lå i skyt. En var noonlunde hel og skrevet en avarsel, at å ødelega guden sanksit ville straffet med fengsel eller måtte betale flere tusen

To misj.

Den kjente og ake misjonær Aron for tiden i Norge beskriver de helse han har vært gjennom Congo, omst. Alb. M. Christiansen misjonsarbeide deres anerkjennende.

Dette i forbinder avisenes beskrivelser veldige jubel i Afrika har gitt følgende refleksjoner:

To hører med store ører frem over Afrikas ør. Den enes bevebnings er den annens: Guds levende. Den ene hørs mål er å røve den fremmede annen: til storstund med livskildens legende. De fulgte vel begge et og et herlig og arefullt bud. Den ene fra dyret som den annen: fra himmel. Fra slekt og fra venner fra fedrenes fredfulle h

Glommens trykkeri, Sarpsborg.